

Tal dia  
com  
avui fa...



1  
any

**La nova Hisenda**  
Govern i diputacions acorden obrir a partir del maig fins a 142 oficines. Els contribuents hi podran tramitar els tributs que gestiona la Generalitat.

10  
anys

**Una fira polèmica**  
La conselleria de Cultura afirma que exigirà comptes clars per subvencionar la Fira d'Abril i que només rebran diners les activitats culturals.

20  
anys

**Una errada mortal**  
Una errada del conductor del tren va provocar l'accident mortal. El maquinista no va veure els senyals del canvi d'agulla.

## Full de ruta

Jordi Grau

## En Lluïset parla clar



**S**i alguna vegada vostès, els que volen votar per decidir el futur de Catalunya i, sobretot, els que volen votar que sí, tenen un punt de desànim, els agafa aquell ai, ai, ai tan nostrat sobre el futur del procés o es deixen aclaparar pels mitjans de comunicació unionistes, que són la majoria –si sumem als espanyols els catalans que se'n senten i actuen com a tals–, doncs si entren en aquest espai de desànim i de por tan nostrat, tan català, no ho dubtin, busquin les agendes i vagin a veure alguna de les conferències que fa setmanalment Lluís Llach. L'il·lustre Lluís Llach, diputat al Parlament de Catalunya, parla clar, com ha fet sempre, però quan li cal treu a passejar en Lluïset i llavors es deixa anar i com en les seves intervencions abans de cada cançó, quan actuava, parla clar i català i no dient allò que la gent vol escoltar, sinó allò que el sentit comú diu que està passant a casa nostra. I llavors en Lluïset, que ha deixat la tranquil·litat de les seves vi-

Si tenen algun dubte amb el procés, escoltin Llach i es trobaran amb algú que parla clar, que ens posa al davant de les nostres misèries, i en sortiran revigoritzats

nyes i de la seva fundació al Senegal, és el gran Lluís que parla clar, que ens toca la fibra, que ens posa davant del mirall de les nostres misèries. I si vostè és d'aquells del sí, dels que volen votar que sí, llavors surt transformat i amb ganes de dir que ja n'hi ha prou, que vol decidir i que volem decidir que sí. Però ell ho diu clar: mai Catalunya havia tingut un Parlament i un govern que estigués per la feina com aquest, mai hi havia hagut una oportunitat tan clara per fer una Catalunya tan rica i plena, com diu l'himne. Però ell diu que al davant de tot això, al davant, ull, hi ha d'haver la gent, el poble, i que serà el que el poble vulgui el que serà Catalunya. Llach, el censurat Llach del franquisme i del començament de la Transició, va parlar sempre clar en tots els anys que va cantar i parla clar ara que és, potser a contracor, una de les icones del procés. Gràcies Lluís, Lluïset, per parlar i per parlar tan clar. Si tenen dubtes, si els tremolen les cames, escoltin Llach i se'ls esvairan els dubtes.



## Tribuna

Dolors Marín Tuyà. Psicòloga

## La demòtica de Xirinacs

**D**emòtica –del grec *demos*, 'el poble', 'el comú'– és una paraula que Lluís Maria Xirinacs rehabilita per aplicar-la a la força, pensaments i accions del poble o del comú, després de més de dos segles en desús.

**XIRINACS, HOME DEMÒTIC** més que polític, va dedicar bona part de la seva vida a procurar que el poble català recuperés la seva consciència individual (l'ànima o força interior que es manifesta en sentiment, emoció, intuïció, inspiració i pot arribar a ser experiència mística) i la consciència col·lectiva o nacional (una energia que aflora) per fer una vida verament democràtica/govern del poble i per recuperar la seva dimensió comunitària.

**LA POLÍTICA I LES CIUTATS ESTAT** apareguren per conveniència econòmica o de defensa del poble. Les nacions pactaren, oficialment, una unió confederal entre elles i es dotaren d'un estat, una autoritat conjunta per damunt de la voluntat popular o demòtica, que abans no feia falta. La política va fagocitar la demòtica durant la Il·lustració quan s'imposa com a model social i

educatiu el principi de no-contradicció: si una cosa és veritat la seva contrària és falsa. Un paradigma autoritari i piramidal que obliga tothom a pensar, sentir, i obrar obeint d'acord amb qui mana; i a eliminar l'oposició i les contradiccions. En conseqüència, s'estén l'antipolítica que fa patir el poble. Per restablir la demòtica, Xirinacs aposta per expandir el principi de sí-contradicció, on afirmar una cosa no comporta negar la contrària, perquè si l'accepta la complementa mentre que si la descarta, la pot combatre.

**NO US HA PASSAT QUE TENIU** inquietuds socials, que intenteu participar constantment en els afers col·lectius del dia a dia, amb ànsies de millorar el present i el futur

sense perdre de vista allò que volem preservar, i de no repetir errades... i que tot això no encaixa en la política representativa?

**DESCOBRIM QUE MÉS QUE VOCACIÓ** de polítics, representativa de la voluntat popular, tenim vocació demòtica, de seguir empenyent, colze amb colze, des del barri, des de la pròpia localitat, des de la comarca, des de la nació... per esdevenir veritablement humans. Per assolir els objectius d'una vida digna per a nosaltres i col·laborar per fer possible aquesta dignitat per a tots els pobles del planeta.

**LA VOCACIÓ POLÍTICA SIGNIFICA** voluntat d'estar al servei del poble amb tot el que representa, mentre que enganxar-se a la poltrona seria l'antipolítica.

**LA INTERACCIÓ ENTRE POLÍTICA** i demòtica ha de ser constant. Els representants, de cada temps i lloc, no han de perdre de vista el poble i el poble ha de mantenir la força i empenyer més i més. Només així farem realitat la vera democràcia que per moments gaudim, però que gairebé sempre enyorem.

“La interacció entre política i demòtica ha de ser constant

## El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a [bustia-catalunya@elpuntavui.cat](mailto:bustia-catalunya@elpuntavui.cat)

### Generositat sota custòdia

■ Ens han acostumat a lluitar per ser el millor de la classe. Ens eduquen sota una competència constant i innecessària. Per culpa d'una forma d'avaluació errònia competim a canvi de cooperar. Però cada cop més, apareixen escoles d'educació alternativa l'objectiu de les quals no és formar els millors en quelcom, sinó formar individus amb criteri i personalitat, que sàpiguen valorar i decidir, crítics amb ells mateixos i el món. Aturem-nos un parell de minuts a pensar. Si omplíssim els principis dels més petits amb companyonia, cooperació i la competència passés a un segon pla, potser no caldria queixar-nos de tantes diferències socials, injustícies i d'una societat que es desvincula cada cop més de

l'evolució i el progrés, humà i ètic.

**SERGI JOAN LENCINA**  
Barcelona

### La gestió de l'aigua

■ És moda demanar que la gestió de l'aigua es faci en els Ajuntaments. Els que fins avui tenien el poder de controlar l'empresa del servei de l'aigua i no n'han estat capaços, ara seran capaços de gestionar-ho? Actualment, en la gestió de l'aigua la transparència és total, qualsevol pot anar al registre mercantil i saber l'import que s'ha ingressat, s'ha guanyat o s'ha invertit. Si els Ajuntaments arriben a gestionar l'aigua seran ells mateixos els controladors i si les inversions es carreguen a les tarifes o en altres partides pressupostàries, en dos o tres anys el ciutadà ja no sabrà res de la gestió de

l'aigua. Cadascú la seva feina, l'empresa, a gestionar i invertir, i el controlador, doncs això, a controlar, perquè si passa a gestionar, qui el controlarà?

**MÒNICA ARCH**  
Barcelona

### Piqué i la llotja del Bernabéu

■ De les declaracions de Gerard Piqué després del partit França-Espanya, em quedo amb la cita que va fer del que succeeix a la llotja del Bernabéu i la diferència de criteri en la imputació de jugadors del Barça i del Madrid. El govern espanyol ha deixat expirar el termini per contestar les preguntes parlamentàries d'En Comú Podem sobre una possible evasió d'impostos de Cristiano Ronaldo per desviament a un paradís fiscal de 150 milions d'euros rebuts per contractes dels seus

drets d'imatge, per evitar-ne la corresponent tributació. El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, no ha respost a les preguntes que li van formular a la mesa del Congrés malgrat que el jugador té oberta una investigació per l'Agència Tributària dels exercicis fiscals 2011/2012/2013. En sentit contrari, Messi i Neymar han estat imputats pels mateixos fets. Piqué va dir que no li agradava la gent que hi ha a la llotja del Bernabéu i com mouen els fils a l'Estat espanyol, referint-se a Florentino Pérez i a la cap de l'advocacia de l'Estat, Sra. Marta Silva, principals artífexs del processament de Messi i Neymar i de fer els ulls grossos amb Cristiano. La directiva del Barça, per boca del vicepresident, ha ratificat els mots de Piqué. És una excel·lent notícia.

**ANTONI VILANOVA CASALS**  
Barcelona